

Λήγοντος τὴν 31^{ην} Ὀκτωβρίου τοῦ Ε' ἔτους τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», ὅσοι τῶν κκ. Συνδρομητῶν μας ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι καὶ κατὰ τὸ ΣΤ' ἔτος, παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ἐγκαίρως, ἵνα διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς ἀποσταλησομένης ἀποδείξεώς των συμμετάσχωσι τοῦ

ΛΑΧΕΙΟΥ ΒΙΒΛΙΩΝ ΔΡ. 264,

ὁπερ χάριν τῶν τακτικῶν καὶ τῶν ἀπὸ 1^{ης} Ὀκτωβρίου ἐγγραφέντων ἢ ἐγγραφησομένων κ.κ. Συνδρομητῶν ἡμῶν συνεστήθη.

Οἱ ἐν Αἰγύπτῳ κκ. Συνδρομηταὶ ἡμῶν, οἱ καθυστεροῦντες εἰσέτι τὴν συνδρομὴν τοῦ λήξαντος Ε' ἔτους, παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὴν πρὸς τὸν γενικὸν ἡμῶν πράκτορα: «Κ^{ον} Παναγιώτην Γριτζάνην, εἰς Ἀλεξάνδρειαν», δι' αἰγυπτιακῶν γραμματοσήμων ἐνὸς γροσίου διατιμήσεως καὶ ἐν ἐπιστολῇ ἐπὶ συστάσει. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου δὲν θὰ χάσῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ συμμετάσχῃ τοῦ ΛΑΧΕΙΟΥ τῶν «Ἐκλεκτῶν», διότι ὁ ἀριθμὸς τῆς ἀποδείξεως καὶ τοῦ Ε' ἔτους θὰ εἶνε καὶ ἀριθμὸς τοῦ

ΛΑΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

ΠΙΕΤΡΟΥ ΜΑΕΛ

ΤΟ ΤΟΡΠΙΛΛΟΒΟΛΟΝ 29

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

[Συνέχεια].

Πλὴν ποία γενναιότης δύναται νὰ συμβαλεθῇ μὲ τὴν τοιαύτην ἀνανδρίαν; Τῇ ἀληθείᾳ ἄγριος κατέστη εἰς τὴν ἐποχὴν μας ὁ περὶ ὑπάρξεως ἀγών. Τὸ σκάφος ἐκεῖνο, τὸ μῆκος ἔχον 30 μέτρων, περιελάμβανε δέκα ἄνδρας ἐντὸς τῶν στενῶν αὐτοῦ πλευρῶν. Εἶνε τόσο ἐλαφρόν, ὥστε τὸ κύμα ἀνυψοῦ αὐτὸ καὶ τὸ παραφέρει ὡς κάρφος, τόσο ἐυθραυστόν, ὥστε ἀρκεῖ μία βολὴ τηλεβόλου διὰ νὰ τὸ καταβυθίσῃ. Δὲν φέρε ὅπλα, διότι εἶνε ὅπλον αὐτὸ τὸ ἴδιον.

Ἰδοὺ ἐξεκίνησεν, ὠθούμενον ὑπὸ τῆς ἑλικῆς του, διασχίζον τὰ κύματα, καταποντιζόμενον παρ' αὐτῶν. Διευθύνεται πρὸς τὸν σιδηροῦν γίγαντα, ταχὺ ὡς ὁ λίθος τοῦ Δαυὶδ κατὰ τοῦ Γολιάθ. Ὁρεῖται νὰ τὸν φθάσῃ, νὰ ἐπιπέσῃ κατ' αὐτοῦ ὑπὸ τὴν χάλαζαν τῶν βλημάτων, διὰ μέσου τῶν μυδραλλίων Χότσκις πυροβολούμενον ὑπὸ τηλεβόλων χαλυβδίνων διευθυνομένων ὑπὸ ἀλανθάστων ὀφθαλμῶν. Αὐτὸ δὲ τὸ ἄδρακτον, τὸ ἀπείρως μικρόν, θὰ προσκο-

ληθῇ εἰς τὸν κολοσσόν· θὰ θέσῃ εἰς τὰς πλευράς του, εἰς τὰ ὑψαλα μέρη του τὸν φοβερόν κῶνον, ὅστις θὰ τὸν ἐκμηδενίσῃ· καὶ ἂν δὲν δυνηθῇ νὰ φύγῃ ἀρκετὰ ταχέως ὅπως διασωθῇ ἐκ τῆς ἐμμανοῦς ἀγωνίας τοῦ ἀντιπάλου του, ὁρεῖται ν' ἀπολεσθῇ μετ' αὐτοῦ, νὰ ταφῇ ἐν τῷ θριάμβῳ του, ὡς ὁ Μακκαβαῖος Ἐλεάζαρ, ὅστις ἀπέθανε συντριβείς, ἀφοῦ διέσχισε τὴν κοιλίαν τοῦ ἐλέφαντος τοῦ Ἀντιόχου.

Ἡμέραν τινὰ ἰδίως ὁ ἀξιωματικὸς ἔσχεν ἄμεσον ἀφορμὴν τῶν καθηκόντων του.

Ἀνέθηκαν εἰς αὐτὸν τὴν φροντίδα νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἀντοχὴν τοῦ τορπιλλοβόλου εἰς ὀρισμένον διάστημα. Ἐκπλέον ἐκ Τουλόνος ἄμα τῇ νυκτὶ ἔπρεπε νὰ μεταβῇ ἐν πάσῃ ταχύτητι μέχρι τοῦ κόλπου Ζουάν καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν παραλίαν τῆς Τουλόνος κατὰ τὴν μεσημβρίαν.

Χαρακτηριστικὴ λεπτομέρεια ἦτο ὅτι ἀπηγορεύετο αὐτῷ νὰ προσεγγίσῃ τὴν ξηρὰν ἐξ ἀποστάσεως ὀλιγωτέρας τοῦ ἐνὸς μιλλίου.

Ἡ προετοιμασία ἐγένετο ἀπροσκόπτως. Ὁ οὐρανὸς ἦτο αἴθριος, ἡνῶει δὲ τὸν πλοῦν λαμπρὸν τῆς σελήνης φῶς. Τὸ τοιοῦτο ἀντέβαινε κατ' ἀρχὴν πρὸς τὴν ἀποστολὴν τοῦ φοβεροῦ πλοίου, ὁπερ τὸ κυριώτατον αὐτοῦ ὄφελος ἀρύεται ἐκ τοῦ παντελοῦς ζόφου.

— Ἐμπρὸς παιδιὰ, εἶπεν ὁ Φριδερίκος γελῶν πρὸς τοὺς ἄνδρας του, ἀνασκουμπωθῆτε. Μᾶς διατάσσουν νὰ κάμωμεν ἕνα νυκτερινὸν ταξιδάκι. Ἄς προσπαθήσωμεν νὰ κερδήσωμεν ἐκ τοῦ προσδιορισθέντος χρονικοῦ διαστήματος μερικὰς ὥρας διὰ νὰ κοιμηθῶμεν καὶ λιγάκι.

— Οὐμ! εἶπε γρυλλίζων ὁ Κλέτος, πιθανόν καὶ νὰ μὴ κερδήσωμεν καθόλου ὥρας.

— Νὰ σκάσης, κακοποῦλι! ἀπήντησεν ὁ Ζιλδὰ ἀπὸ τῆς θέσεώς του. Νομίζεις ὅτι ὁ πλοίαρχός μας δὲν προεῖδε τὸ λούσιμον ὁποῦ μᾶς περιμένει;

Πράγματι, μεθ' ὅλην τὴν αἰθριότητα τοῦ στερεώματος, ἡ Μεσόγειος ἀπέμενε ζοφερά. Δὲν εἶχον διανύσει οὔτε εἰκοσιπέντε μίλλια ἀκόμη ὅτε κατέστη κυματόεσσα. Κύμα ἀπροσδόκητον προσέβαλεν ἐκ τοῦ πλαγίου τὸ τορπιλλοβόλον καὶ κατεκάλυψεν αὐτὸ σχεδὸν ὀλοτελῶς.

Μετ' ὀλίγον νέφος ἔχον τὸ κέντρον χαλκόχρουν ἐσκέπασε τὴν σελήνην καλύψαν τὸ τέταρτον τοῦ οὐρανοῦ. Ἐφαίνοντο ἤδη πάντα τὰ ἀλιευτικὰ πλοίαρκα καταφεύγοντα μετὰ σπουδῆς ἐγγὺς τῆς ἀκτῆς.

Ὁ Πλεμὸν δὲν εἶχε καθόλου ἀνοίξει τὸ στόμα. Διήνοιξε μόνον τὸ ἔρκος τῶν ὀδόντων ἵνα εἴπῃ τὸ πρόσταγμα:

— Βάλετε περισσότερη φωτιά!

Ἡ προσταγὴ ἐξετελέσθη εὐπειθῶς ὑπὸ τῶν θερμαστῶν.

Ὁλόκληρον τὸ σκάφος ἐφρικίασεν. Ἡ περιστροφή τῆς ἑλικῆς ἔφθασεν εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν κατὰ λεπτόν, καὶ ὤθησε τὸ σκάφος μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος.

Ἐν τούτοις ἡ θάλασσα ἐξαγκοῦτο. Τεράστιοι ὄγκοι ὕδατος συνεσπρεῦοντο πρὸ τῆς πλώρας τοῦ πλοίου. Τὸ τορπιλλοβόλον ἔπλεεν ἐντὸς ἀφρώδους ἐπιφανείας. Ἐν πρῶτον κύμα σκαῖόν, δόλιον, ὀλισθησαν εἰς τὰ ἐμπρὸς ἐξέσπασε μετὰ πατάγου κατὰ τοῦ δεξιοῦ φανοῦ.

— Ἀγία Ἄννα μου! ἀνέκραξεν ὁ Κλέτος, ἡ Γαλανούλα ἐθύμωσεν.

«Γαλανούλα» ὁ Κλέτος ἀπεκάλει τὴν Μεσόγειον, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν Ὠκεανόν, ὃν ἀπεκάλει Καταπράσινον.

Ὁ Πλεμὸν οὐδὲν εἶπεν.

Ἡ ταχύτης τοῦ τορπιλλοβόλου διετετρεῖτο ἡ αὐτή.

Ἐβαινε φερόμενον ἐκ τῆς ὀπισθέν του ἰσχυρὰς ὠθήσεως. Τὰ κύματα ἤδη διεδέχοντο ἀλλήλα ἀδιακώπως. Φανερὸν ἦτο ὅτι ἡ θάλασσα ἐξηγριόυτο καὶ ὅτι ἐπέκειτο τρικυμία οὐχὶ κοινὴ. Χαμηλά, εἰς τὸν συννεφώδη οὐρανόν, ὁ κεραυνὸς ἐμύκατο φλογίζων τὰ νέφη δι' ἀστραπῶν.

— Ἡ ἰσημερία προτρέχει, ἀπετόλμησε νὰ εἴπῃ ὁ Κλέτος.

— Καὶ ἡμεῖς καθυστεροῦμεν, ἀπήντησεν ὁ Ζιλδὰ.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν τὰ κύματα εἶχον φθάσει εἰς τὸν μέγιστον βαθμὸν τοῦ ὕψους των καὶ τῆς πυκνότητος. Κύμα δέκα πῆχων ὑψώθη ὑπεράνω τῶν ἄλλων, ὡς ἵππος ἀνορθούμενος σείον τὴν ἐξ ἀφροῦ χαίτην του, καὶ ἐπέπεσε μὲ ὄλον αὐτοῦ τὸν ὄγκον ἐπὶ τοῦ σκάφους, ὁπερ ἐκάμφθη ὑπὸ τὸ βάρος.

— Αὐξήσατε τὸ πῦρ! ὀλοταχῶς! ἐπανέλαβεν ἡ ἡχηρὰ φωνὴ τοῦ Πλεμὸν, ἐνῶ ἡ χεὶρ του ἔσυρεν ἐπανειλημμένως τὸν συγκοινωνοῦντα μετὰ τῆς μηχανῆς ἡλεκτρικὸν κώδωνα.

Δὲν ἦτο πλέον πλοῦς ἐκεῖνος. Τὸ Τορπιλλοβόλον 29, παραφερόμενον σφοδρῶς, ἐσκίρτα, ἴστατο, οὕτως εἶπεῖν, ἀπὸ τοῦ ἐνὸς κύματος εἰς τὸ ἄλλο. Οἱ ναῦται, διάβροχοι μέχρις ὀστέων, πεπηγότες, δυσκόλως ἐκινεῖοντο, ἕνεκα τῶν βαρέων ἐκ τοῦ ὕδατος ἐνδυμάτων των.

Ἀδιάφορον ὅμως! ὤφειλον νὰ διασχίσωσι τὰ ὄρη ἐκεῖνα τῶν κυμάτων, νὰ διέλθωσι διὰ τοῦ μανιῶδους ἐκείνου ὕδατος. Θ' ἀνεπαύοντο ἐκεῖ πέραν εἰς τὸν κόλπον, ἂν ἤθελον τὸ κατορθώσῃ. Δὲν ἔπρεπε νὰ ρηθῇ ὅτι ναῦται, καὶ ναῦται τορπιλλοβόλου μάχιστα, ὑπεχώρησαν πρὸ τῆς τρικυμίας.

Ὁ καιρὸς ἐν τούτοις παρήρχετο, ἐνῶ διήρκει ὁ ἀγών. Ὁ ἀνεμὸς εἶχε καταστῇ ἀμείλικτος συνταράσσων βιαίως τὴν θάλασσαν. Κατὰ πάσαν στιγμὴν νέα ἡνοίγοντο βάραιρα. Τὸ ἐλαφρόν σκάφος ἔστενεν ἐν τούτοις τὸ 29 ἀντεῖχε θαυμασίως.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον ἐθεάθη λάμπων εἰς δύο μιλίων ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ἀκτῆς ὁ φανὸς τοῦ Σκίν-Τροπέζ. Ἡ εἴσοδος τοῦ ὄρμου εἶνε κινδυνώδης, ἕνεκα τοῦ στενοῦ στομίου· ἀλλ' ἡ περίσκεψις καὶ ἡ φρόνησις ὑπηγόρευον νὰ ζητήσωσιν ἐκεῖ καταφύγιον, ἕως ὅτου ἤθελε παρέλθῃ ἡ θύελλα.

Ὁ Πλεμὸν ἐφαίνετο προσηλωμένος εἰς